

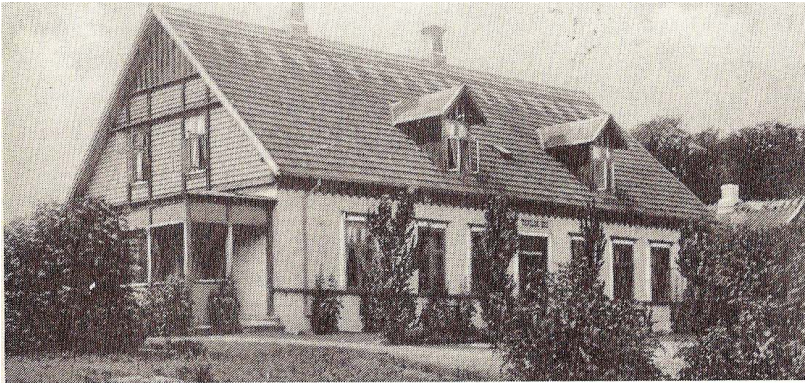
Tisvilde Kro som jeg husker den

Af Hans Nielsen

Den første svage Erindring om Kroen har jeg fra Sommeren 1918. Jeg har været næsten 4 Aar gammel. Jeg var sammen med mine Forældre oppe i Krogaarden, og der stod to Mand oppe paa Taget af Rejsestalden og raabte en hel Masse. Hvad det var, vidste jeg ikke, men jeg har senere faaet at vide, at det var Lærer N. P. Skousen, der læste Krigstelegrammer op, som var indtelefoneret til Centralen under I Verdenskrig.

I Midten af Tyverne var der en Krovært, der hed Sylvander, og han var noget for sig selv. Han havde et Aar arrangeret Midsommerfest med St. Hansbaal, som brændte i flere Dage, saa til sidst maatte de Omkringboende have fat i Øvrigheden for at faa det slukket. Han ville bevise, at der ikke var Ild i det, saa han rullede sig i det tilsyneladende udbrændte Baal, saa Ild og Gnister føg omkring ham; men det blev da slukket.

Jeg var kun en stor Dreng i Sylvanders Kroværtsperiode, saa jeg maatte pænt staa udenfor og høre paa Musikken, naar der var Bal. Paa Kroen begyndte de at holde noget, de kaldte Soiree-Baller, saa der var Musik hver Aften hele Sommeren. En Gang var vi Børn kommet i første Parket. Der var kommet et tredie Rangs Skuespiller-selskab, som skulle opføre »Elverhøj« i Krohaven. Scenen var indhegnet med Sækkelærred, for at Udenforstaaende ikke skulle kunne se. Men vi Børn fandt paa Raad. I Nabohaven stod der et stort Træ, hvori Cykelbarberen havde lavet et Lysthus, saa der kravlede vi Børn op, saa vi havde fri Udsigt til Scenen. Men pludselig stod Christian den Fjerde med Klap for Øjet og Sabel og ville jage os væk. Imidlertid optraadte Naboen, kaldet Tække-Peter, paa Scenen og da han knyttede Hænderne og gik til Angreb, maatte Chr. IV trække sig tilbage, og vi kunne se Forestillingen til Ende.

Tisvilde Kro ca. 1910

I Slutningen af Tyverne kom der en Vært, der hed Chr. Hansen. Han havde haft Gilleleje Kro og Badehotel, men var »gaaet ned med den«, og da jeg blev konfirmeret i 1929, kunne Tisvilde Kro ca. 1910 jeg faa Lov til at gaa til Bal, naar der var noget paa Kroen. Om Vinteren var det ikke saa ofte men om Sommeren hver Aften fra St. Hans til først i August. Men det rakte Pengene ikke til den Gang, selvom det var andre Priser end i Dag. 4-5 øre for en 01 og ligesaa for »en lille Sort«, men da man kun tjente 30 kr. om Maaneden til at begynde med, stod det ene jo i Forhold til det andet. Og hvem var det saa, man gik til Bal og dansede med? Jo, det var Landliggernes Husassistenter. Dengang havde de jo Raad til at holde Husassistent. Det er der ikke mange, der har i dag.

Krovært Chr. Hansen havde en Tjener, der hed Carl Tjørnelund, og om Vinteren kunde man gaa paa Kroen og faa et slag Whist, hvis man kunde blive 4- Mand. Jeg kunde godt lide Carl Tjørnelund. Han havde kun en Fejl. Hvis en Mand havde faaet lidt for meget, kunde han finde paa at skrive en extra Øl paa Regningen.

I Trediverne kom der en Vært, der hed Chr. Asmussen. Han var en god Vært og samtidig en slags Sjælesørger for Folk. Han brød sig ikke om, at man drak for meget. Jeg var kommet til B&W Refshaleøen i 1938, og naar man kom hjem Lørdag-Søndag med Penge paa Lommen, kunde man finde paa at sige til sine gamle Kammerater: »Kom jeg giver!« Man var jo en Krøsus. Jeg tjente 80 kr. om Ugen, da en

Tisvilde Kro som jeg husker den

Vejby-Tibirke årbog 1983

Arbejdsmand paa Landet tjente 54 kr., og man troede jo aldrig de Tider skulde høre op. Men ak og ve!

Saa kom Krigen, og jeg maatte hjem til Tørvemosen, men det gav ogsaa meget godt i Løn. Saa en Aften var jeg som sædvanlig paa Kroen for at danse. Jeg var kommet i Selskab med fire Damer, og vi havde det morsomt sammen. Chr. Asmussen sagde, at han ikke kunde forstaa, at jeg vilde give ud paa fire Damer. »Jo!« sagde jeg, »for den mindste af dem skal blive min Kone.« - Og det blev hun, og en af de andre blev min Svigerinde. Det skete i 1943, og i 1944 blev vi gift, fordi vi kunde faa en Lejlighed i min Svigermors Ejendom. Ja, saadan kan det gaa, naar fire Damer tager paa Cykeltur fra København til Tisvilde, og Amor er ude med Pilen.

Da jeg var blevet gift og flyttede til København, kom jeg ikke meget paa Kroen mere. Musikken var blevet en Anden. Nej, det var ikke mig! Efter min Hustrus Død er der nogle af mine Venner, der har spurgt mig, om jeg kunne tænke mig at flytte tilbage til Tisvilde. Jeg siger: Nej Tak! Naar jeg tænker tilbage paa Tisvilde som en livlig By med Kro, Bager og Købmandsforretninger og saa, som den er i Dag, saa vil jeg hellere beholde Minderne om, hvordan Byen var i min Ungdom. Gode Minder er ikke det værste, man har.

*Hans Nielsen, Hallandsgade 7 III
København*

Tegning af Hans Peter Nielsen - »Fogedhans«

Tisvilde Kro som jeg husker den